

har på arbejdsmarkedet – de, der kan gå ud og give den en ordentlig skalle og præstere et arbejde. Nu er jeg jo relativt ny i jobbet her, men når jeg så ser, at for unge, raske mennesker i deres allerbedste alder, mellem 25 og 29 år, er ledigheden større end gennemsnittet for hele befolkningen, synes jeg, at så er vi bare nødt til at sige, at det punkt vil vi altså arbejde med. Vi må prøve at analysere, hvad der er baggrunden for det, for det kan jo ikke være rigtigt, at ledigheden skal være højere for de 25-29-årige. Den er 2,9 pct. for dem op til 25 år, den er 5,2 pct. for hele befolkningen, og så kan det ikke være rigtigt, at den er 6 pct. for de 25-29-årige.

Bjarne Laustsen (S):

Nu kan jeg forstå, at ministeren kører frem efter deisen, at nød lærer nøgen kvinde at spinde. Hvis man gør forholdene ringe nok for en bestemt gruppe, kommer der bare lige uden videre en hel masse arbejdspladser til den gruppe. Det er da interessant.

Tallene taler jo deres tydelige sprog, men jeg synes, det er meget forhastet at drage den konklusion, at det udelukkende er et spørgsmål om ydelsesstrukturen. Jeg vil meget hellere se på det, som ministeren var inde på tidligere, altså spørgsmålet om at skaffe nogle relevante tilbud. Vi oplever jo på arbejdspladserne og i praktikpladssituationen, at der er en række områder, hvor der bliver uddannet utrolig mange, f.eks. automekanikere. De kan simpelt hen ikke finde arbejde som automekanikere den dag, de er udlært, medmindre de bliver omskolet til noget andet, og derfor handler det selvfølgelig om, at når der ikke er job at få som automekaniker, må man over i et andet job. Det er vigtigt, at vi finder løsninger på, hvordan man kan få de to ting til at matche sammen.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

De betragtninger er jeg meget enig i, og der er ikke kun ét virkemiddel, der gælder her.

Nu har jeg ikke tal, der dokumenterer det, men hvis man i en helt ung alder ikke lærer at stå op hver morgen for at passe et arbejde, tror jeg, det er noget, der får konsekvenser langt senere i livet. Det er måske lidt stort at sige det sådan, men af moralske grunde er vi nødt til at sætte os ned og spørge: Hvordan kan det være rigtigt, at den gruppe har så stor ledighed?

I den forbindelse vil jeg sige, at der er sådan set ikke noget, der er helligt for mig i de under-

søgelser, for jeg synes, at det vigtigste, vi kan gøre, simpelt hen er at få de mennesker i arbejde. Det kan jo ikke være rigtigt, at de skal være henvist til dagpengesystemet, for det tror jeg ikke der kommer noget godt ud af på lang sigt.

Men der er ingen tryllemidler her. Spørgeren har peget på nogle virkemidler, men det afholder mig ikke fra at sige, at vi har en forpligtelse til at analysere problemet til bunds. Er vi enige om analysen, og er vi enige om, at der er noget, der bør laves om, så synes jeg, vi skal lave det om.

Bjarne Laustsen (S):

Vi er meget med på at lave en fremadrettet indsats, en generel fremrykning af aktiveringstilbuddene, hvor det handler om at give de ledige, som ikke har fået de fornødne kompetencer, et løft. Vi tror, det handler meget mere om det end om ydelsesstrukturen.

Ministeren refererede tidligere i debatten til arbejdsmarkedets parter. Jeg oplever det sådan, at i det udspil, der ligger, er der mangel på konkrete initiativer over for arbejdsgiverne, der kan løse problemet. Problemet er jo, at hvis vi har nogle unge mennesker, der bliver uddannet i skolepraktik – det er vi jo enige om at de skal, men det er formodentlig kun den næstbedste løsning, det er i hvert fald min opfattelse, og jeg tror også ministeren deler den, fordi de ikke får den bedste uddannelse, når de ikke kommer ud til den enkelte arbejdsgiver – ja, så står arbejdsgiveren bagefter og vil ikke have dem, fordi de har været i skolepraktik.

Så er vi inde i en ond spiral, og derfor drejer det sig altså om, at der bliver stillet nogle krav til arbejdsgiverne, og at de arbejdsgivere, vi har i Danmark, er sig deres ansvar bevidst med henblik på at løse situationen, ikke mindst set i lyset af den demografiske udvikling, som kommer i de kommende år.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, der skærper min appetit på at undersøge dette spørgsmål, er, at der tilsyneladende sker noget, når man bliver 25 år: når man kommer op i den gruppe, er ledigheden betydelig større. Det virker lidt uforklarligt for mig, at der sker noget på ens 25-års-fødselsdag, som gør, at man kommer i en gruppe, der er mere udsat for ledighed end den gruppe, der er under 25 år.

Jeg mener, det er en af de ting, som vi må analysere i dette projekt, og så må vi drage vore po-